

mede Statsborgere eller udenlandske Virksomheder« sattes i Stedet for »tysk Person eller Virksomhed«.

§ 3. Strafansvar efter § 2, Stk. 1, kan paalægges enhver, der har haft en *ledende Stilling* eller en *væsentlig økonomisk Interesse* i vedkommende Virksomhed. Strafansvar efter samme Bestemmelse kan ligeledes paalægges *andre i Virksomheden beskæftigede* Personer, naar der foreligger særlig graverende Omstændigheder, i Kraft af hvilke det af dem udviste Forhold maa anses for et af Loven omfattet utilbørligt Samarbejde.

Denne Bestemmelse, der stemmer med Praksis i Sager angaaende Overtrædelse af Krise- og Næringslovgivningen, undergik i Folketinget den Ændring, at Ordet »ansatte« ombyttedes med »beskæftigede«. Hermed tilsigtedes blot en Klar-gørelse af Udtrykket.

Folketingets Udvalg udtalte i Betænkningen enstemmigt den Opfattelse af Udtrykket »en væsentlig økonomisk Interesse i vedkommende Virksomhed«, at Ansvar kun kan paalægges, saafremt den paagældende gennem sine økonomiske Interesser har kunnet gøre *Indflydelse gældende* paa Virksomhedens Ledelse. Man ansaa det for en Selvfølge, at de subjektive Betingelser for Strafansvar (jfr. § 2, Stk. 1) maa foreligge.

§ 4 opregner ikke udtømmende, men nævner med Forbillede i den norske Landssvikanordning en Række *Eksempler* paa, hvad der særlig skal lægges Vægt paa ved Afgørelsen af, om og i hvilken Grad et Forhold maa anses for *utilbørligt*. Det skal navnlig tages i Betragtning, hvorvidt vedkommende

1. selv har været *aktiv for* at faa *Forretningsforbindelse* indledet, fortsat eller udvidet, *medmindre* det derved har været muligt i dansk Interesse at opnaa væsentlige Fordele med Hensyn til Landets Forsyninger eller at undgaa, at der af Besættelsesmagten blev indført Foranstaltninger, som var egnede til at tilføje Landets Interesser væsentlig Skade,
2. i tysk Interesse har foretaget en *Omlægning af Virksomheden* eller ydet eller søgt at yde *større eller hurtigere Produktion* end efter Omstændighederne paakrævet,
3. har paakaldt Besættelsesmagtens Bistand til *Virksomhedens Betryggelse* eller — uden at Forholdet falder ind under Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 §§ 13 og 14.— til